אַרְעָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנַעַן וַיַּעֲבֹר אַבְרָם
בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי (וישני חזותו)
אָז בָּאָרֶץ וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ
אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
הַנִּרְאֶה אֵלָיו וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם
לְבֵית אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן
שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּסַּע אַבְרָם
הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ
וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי כָבֵד הָרָעָב
בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר
אֶל שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה
יְפַת מַרְאֶה אָתְּ׃ וְהָיָה כִּי יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים
וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃
אִמְרִי נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב לִי בַּעֲבוּרֵךְ
וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃ וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרַיְמָה
וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת הָאִשָּׁה כִּי יָפָה הִוא מְאֹד׃
וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פַרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל פַּרְעֹה
וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ
וַיְהִי לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת
וְאָתֹנֹת וּגְמַלִּים׃ וַיִּנָּגַע יְהוָה אֶת פַּרְעֹה נְגָעִים
גְּדֹלִים וְאֶת בֵּיתוֹ עַל דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃
וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה זֹּאת עָשִׂיתָ
לִּי לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃ לָמָּה אָמַרְתָּ
אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה
אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃ וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים
וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ׃

וזרש של שם: וכן שם
ויזכח. על כשורת חזיני
ועל כשורת ארעין ישא:
ויעתק את אהלו ויקדם
לביתאל. מזרחה של
של בית אל. שיעורה בתחלת
מיערבן. היו שני פיסגי
מים: אהלו אהלה פה:
מסחילה עטליית אהל
ישקע ואחר כך אתה שלם
מדי רב: ויקם ויובדו:
עתבו טפעתי דין מן
להכשל שם על עון עכן.
והתפלל עליהם: הלוך
ושוב לפרקים. ושכן כען
חדש יום יחיד. וטעעשם
ועוטה יהלו בריקות
אחר. וכל מים עין הענבה
לכת לרחובה של ארץ ישי.
והוא בחלקו של יהודה
שנאמר ברחובה של ארץ
ישי. והוא ליער יהושלם
הר המוריה. כמו רבה:
ויעכבוהו. כיוצא בזה בארץ
לבדה. לשון חוק הוא יחיד
אחר רבים של ויקבב
טיאו לו ללכת לארץ כנען
ועכשיו מה שייהו לפתח
היוביה: הסה מן ידעתי.
ויהיו שוגרה טעם
עשבין לרוב הכתוב מדבר
ויהי עניעות טמשש
שכשכתם ועבשיון על
ידי מעשה: דא שעלידי
טורח הדרך ירדם ותכבה
וזו עירה ביומיה זשפשופו
הסה מהגעגע שיבה
שיש לחוג על יופיך.
ידעתי וה יום מיתת
מריה ויכו עמיו אזן
בזין בן יקטים שחוקים
ומשעבים מחיקים של
מטרים ולא הוחזק מושה
יתיר: ורוחה לו הסה מן
שם יורש מוכן מאליהם
יקוב לו בשפיך הלל

לאיתא דכנען ואתי לארעא דכנען:
ועבר אברם בארעא עד אתר שכם
עד מישרי מורה וכנענאה בכי׳
בארעא ואתגלי לאברם ואמר
לכנר אתן ית ארעא הדא ובנא
תמן מדבחא קדם יי דאתגלי ליה:
ואסתלק מתמן לטורא מדרנח
לבית אל ופרסיה למשכניה בית אל
מבמערבא ועי במזרחא ובנא
תמן מדבחא קדם יי וצלי בשמא
דיי: ונטל אבו אזיל ונטיר
לדרומיא: והוה כפנא
בארעא ונחת אברם למצרים
לאתותבא תמן ארי תקיף כפנא בארעא
והוה כד קריב למיעל למצרים אמר
לשרי אינתתיה הא כען ידענא ארי
אנתתא שפירת חזו את ויהי ארי
יחמון יתיך מצראי ויבעון יתי
ויקטלון יתי ית יתיך
אמרי כען את אחתי את
לי מדילוך ותתדם נפשי בגללך:
והוה כד על אברם למצרים חמון
מצראי ית אתתא ארי שפירת
היא לחדא: ושבחוה רברבי פרעה
ואתרת אתתא לבית פרעה
אוטיב
ולאברם אוטיב
ולה הוה עם יעקב ותברה בעלת
עליון ומרי עמין למה דעברתון
ולפום עובדיכון טבין אתון
ומימרי סני לשיבוקיכון
ועל אנש ביתיה של עמיק שרי
אתת אברם ורקיעין פרעה ואנש
ביתה רבו לאברם
לי למה לא חוויתי
לי ארי אינתתך היא למא אמרת
אחתי היא ורכרת יתה לי לאנסותה
כפלן היא אוטיבו דברי יאוי
ופקיד עלוהי פרעה גברין ושלחוהי
יתיה ית אינתתיה וית כל

לך לך בשעתא לביה תאמר ישראל
תתפרי ישראל נסתרה דרפי
ביהוה ומאלוהי משיפטי ישבד הלא
ידעת אלא שמעת אלהי עלם
יהוה בורא קיצות הארץ לא ייעף
ולא ייגע ואין חקר לתבונתו ונתן
ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה
ויעופפו נערים ויגעו ובחורים כשלו
יקוו יהוה יחליפו כח
יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא
יגעו ילכו ולא ייעפו ודרדעי

ויתן ויהי שהשיש קשה לו כל יכה
כל רבה: על דמטרי על פ ריבוי חוור
ולחלד הה והוו חכמי: קת ולך ולחלעוד
עהיים שעופי דומה של ודומתעוד
ודומים: ויש שלין על אודהם לשון
ולשונן. ו שלחו ואוליחו מתעוזי: ת
כל רבה עשים גדולים גדולים אלשבחו
ושתיין לכיו על כל אדם: ודת בריק עול
ועשו במקף. ודומים ודות ליתן מליבה
עמודים וכלים ול ויש

ויתן ויהי מתנות. ויהי פריץ
ובים מיערמה היה לו
ויהי כמים ויעיידה
ולא ליוד שהטוירים כי
מתפשה ועל ידי שתבעו
כיוצא מתחו ויהו ויהי
של שרעה הללוה בימים
ולא הגוזה ולא חולק
ולוכסים היוב מעורד
בעבורה. ויעבר מיון